

Urgentní medicína je oborem relativně mladým. V současné době fungují ve světě dva hlavní systémy poskytování neodkladné péče (NP); systém anglo-americký a franko-německý. Oba systémy mají své nesporné klady, ale potýkají se též s nemalými problémy. Mnoho let práce na zdravotnické záchranné službě i v nemocnici na resuscitačních stanicích, odděleních urgentního příjmu a operačních sálech mne přesvědčilo, že v organizaci přednemocniční NP i nemocniční NP existují v naší zemi nezanedbatelné rezervy. Hlavním motivem ke zpracování tohoto tématu je snaha o zlepšení organizace zdravotnictví s cílem dosáhnout co nejlepšího zabezpečení NP pro obyvatele České republiky.

Pro sepsání této disertační práce bylo shromážděno maximum informací z oblasti organizace NP v různých zemích světa i v ČR. Na základě poznatků ze zmíněných pramenů a též s využitím vlastních dlouholetých zkušeností byly zhodnoceny a porovnány jednotlivé systémy poskytování NP s jejich výhodami i nevýhodami. Z analýzy vyplynulo, že systém zabezpečení NP musí vyhovovat geopolitickým poměrům a ekonomické situaci země, ve které je zaveden, a vývoji léčebných metod v oblasti zdravotní péče.

Výsledkem práce je návrh na modifikaci systému poskytování NP v ČR. Jedná se o systém adaptabilní. Jeho hlavní výhodou je, že z obou ve světě dosud fungujících modelů přebírá to přínosné a minimalizuje slabší stránky každého z nich. Pokud by se podařilo nahradit určitý konzervativismus pragmatickým přístupem, bylo by možné ušetřit nezanedbatelné finanční prostředky, aniž by došlo ke snížení kvality poskytované zdravotní péče. V nejednom případě by se přitom kvalita této péče mohla ještě zlepšit.

Kromě ušetřených financí by pak mohlo dojít i k dalším finančně obtížně vyjádřitelným benefitům v podobě zlepšení možností vzdělávání lékařů, středních zdravotnických pracovníků a studentů medicíny ale i ke zkrácení doby mezi přivezením pacienta do nemocnice a poskytnutím odborné NP péče lege artis.